

ЗАВОДСЬКА МІСЬКА РАДА
МИРГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

МІСЬКИЙ ГОЛОВА

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

№ 37

від 28.04.2022р.

**Про проведення громадського обговорення
щодо перейменування вулиць, провулків,
тупиків в місті Заводське**

Відповідно до п. 20 ч. 4 ст. 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», ч.4 ст.1, ст.3 Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», постанови Кабінету Міністрів від 24.10.2012 р. №989 «Про затвердження порядку проведення громадського обговорення під час розгляду питань про присвоєння юридичними особам та об'єктам права власності, які належать фізичним особам, імені (псевдоніми) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій». З метою залучення представників громадськості щодо перейменування вулиць, провулків, тупиків в місті Заводське.

зобов'язую:

1. Провести громадське обговорення пропозиції щодо перейменування вулиць, провулків, тупиків в місті Заводське.
2. Громадське обговорення провести у формі консультацій з громадськістю на офіційному веб-сайті Заводської громади до 28 червня 2022 року.
3. Відповідальними особами за організацію проведення громадського обговорення щодо перейменування вулиць, провулків, тупиків в місті Заводське визначити керуючу справами Мащенко Ларису та начальника загального відділу виконавчого комітету Заводської міської ради Горбенко Юлію.
4. Відповідальним особам за організацію проведення громадського обговорення забезпечити:
 - 4.1. оприлюднення в громадських місцях міста Заводське та на офіційному веб-сайті Заводської громади: інформаційного повідомлення про проведення громадського обговорення щодо перейменування вулиць, провулків, тупиків в місті Заводське (додається);
 - 4.2. прийом, реєстрацію та публікацію пропозицій поданих фізичними та юридичними особами, громадськими об'єднаннями, що не є юридичними особами, в ході громадського обговорення, звіту про узагальнення результатів громадського обговорення;
 - 4.3. забезпечити у двотижневий строк з дати закінчення громадського обговорення підготовку звіту про узагальнення результатів громадського обговорення для

складання та внесення на розгляд Заводської міської ради подання міського голови про перейменування вулиць, провулків, тупиків в місті Заводське.

5. Громадське обговорення провести у двомісячний строк з дати оприлюднення цього розпорядження на офіційному веб-сайті Заводської громади.
6. Контроль за виконанням даного розпорядження покласти на керуючу справами Машенко Ларису.

Міський голова

A handwritten signature in blue ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the bottom.

Віталій СИДОРЕНКО

**Інформаційне повідомлення
про проведення громадського обговорення щодо перейменування
вулиць, провулків, тупиків в місті Заводське**

Заводська міська рада інформує про початок проведення громадського обговорення пропозицій щодо перейменування вулиць, провулків, тупиків в місті Заводське, а саме:

вулицю Ватутіна на Героїв України;
провулок Ватутіна на Героїв України;
тупик Ватутіна на Героїв України;
вулицю 8 Березня на Миколи Хвильового;
вулицю Гагаріна на Юрія Кондратюка;
вулицю Жукова на Опанаса Сластіона;
I провулок Жукова на Опанаса Сластіона;
II провулок Жукова на Опанаса Сластіона;
вулицю Кирпоноса на Брисівська;
I провулок Кирпоноса на Брисівський;
II провулок Кирпоноса на Брисівський;
вулицю З. Космодем'янської на Українських добровольців;
вулицю О. Кошового на Січових стрільців;
вулицю Кутузова на Петра Калнишевського;
провулок Кутузова на Петра Калнишевського;
вулицю Лермонтова на Михайла Вербицького;
вулицю Ломоносова на Леоніда Каденюка;
вулицю Матросова на Свободи;
провулок Матросова на Свободи;
вулицю Маяковського на Івана Мазепи;
вулицю Мічуріна на Дмитра Яворницького;
вулицю О. Цевського на Володимира Івасюка;
вулицю Пушкіна на Івана Миколайчука;
вулицю Рикова на Івана Сірка;
вулицю Суворова на Петра Дорошенка;
вулицю Чернишевського на Івана Богуна;
вулицю Чехова на Катерини Білокур;
вулицю Чкалова на Ігоря Сікорського;
вулицю Якубовського на Павла Чубинського.

Пояснююча записка
до інформаційного повідомлення щодо
перейменування вулиць, провулків, тупиків в місті Заводське

Вулиця Героїв України (вулиця Ватутіна)

Герої України – громадяни, які здійснили визначні геройські вчинки або видатні трудові досягнення.

Вулиця Миколи Хвильового (вулиця 8 Березня)

Микола Хвильовий — український прозаїк, поет, публіцист, один з основоположників пореволюційної української прози. Народився Микола Григорович Фітільов (таке справжнє прізвище письменника) 13 грудня 1893 р. в селищі Тростянець на Харківщині (сьогодні центр ОТГ Сумської області). Брав участь у Першій світовій та громадянській війнах, з 1921 р. — жив і працював у Харкові, де активно заявив про себе як один з організаторів літературно-художнього життя, член-засновник багатьох тогочасних літературних організацій — «Гарт», В АПЛІТЕ, «Пролітфронт».

Ранньої весни 1932 року, разом з колегами по перу, Микола Хвильовий відвідав наше місто (тоді ще Сталінку).

Метою поїздки був збір інформації про «процвітаюче» життя українського селянина. Це був страшний рік Голодомору в Україні і поїздка справила тяжке враження на письменника.

Вулиця Юрія Кондратюка (вулиця Гагаріна)

Юрій Кондратюк – Народився в Полтаві. Український вчений-винахідник, теоретик космічних досліджень, один з основоположників космонавтики, який тривалий час залишався забутим на Батьківщині, зате високо поцінованим далеко за її межами.

Вулиця Опанаса Сластіона (вулиця Жукова)

Опанас Георгійович Сластіон – видатний живописець, а ще графік, архітектор, етнограф і громадський діяч.

Народився 14 січня 1855 року в місті Бердянськ Таврійської губернії. З 1875-го року вивчав живопис. У 1882 році отримав таке бажане звання – художник. Невдовзі Сластіон створив малюнок до поеми «Катерина», який опублікували в журналі «Нива». Малюнок сподобався критикам, й Опанас почав ілюструвати шевченкових «Гайдамаків». Сластіон зажив слави першого ілюстратора Кобзаря.

На Полтавщині художник поринув у детальне вивчення етнографії краю та його фольклор. У 1908 році допомагав Колесі збирати та записувати пісні місцевих кобзарів. Сам же Сластіон опублікував низку статей, присвячених кобзарському мистецтву.

У період Української революції 1917-1921 років Опанаса Сластіона обрали очільником комісії по зібранню культурних і мистецьких цінностей Полтавщини. Згодом він заснував художньо-промисловий музей. У 1927 року Опанас Георгійович створив капелу миргородських бандуристів.

У 1913-1916 роках Сластіон створив низку проєктів земських початкових шкіл для Лохвицького повіту. Вони побудовані в стилі українського архітектурного модерну. Ці школи мають характерну ознаку – шестикутні вікна та вежі, цегляний декор на фасаді повторював український народний узор. Проєкти були затверджені Лохвицьким земством і набули поширення в Лохвицькому та Лубенському повітах. Наразі відомо щонайменше 53 будівлі земських шкіл, побудованих на території Лохвицького повіту в 1910-1914 роках за проєктами Опанаса Сластіона.

Про земські школи на всю Україну заговорили з 2009 року у проєкті Ольги Герасим'юк «Школи Лохвицького земства». В 2016 році до проєкту доєдналася команда Архітектурної

майстерні Івана Бикова. Історія земських шкіл висвітлена у дитячій книзі Анни Коршунової (нашої землячки) та Світлани Качуровської «Моє маленьке місто Заводське».

У Заводській громаді є чотири історичні будівлі земських шкіл, які ще називають «Хати у вишиванках» (у м. Заводському на масиві «Брисі», с.Піски, с.Бодаква та с. Хрулі), які внесені до Державного реєстру нерухомих пам'яток України, як об'єкти культурної спадщини.

Вулиця Брисівська (вулиця Кирпоноса)

Брисі – давнє козацьке поселення, що виникло у ХУІ –ХУІІст. на лівому березі річки Сула, розташоване в історико-етнографічному регіоні Середня Наддніпрянина. За припущеннями, назва походить від прізвища першого поселенця козака Брися. Існує й версія, що перші поселенці села, вольні козаки, мали на своїх господах великих польських псів, яких називали брисі.

У 1750 році село перейменоване на містечко Янишпіль /Янушеве поле/. У листопаді 1986 року с.Брисі включено до складу м.Червонозаводське (Заводське).

Вулиця Українських добровольців (вулиця З. Космодем'янської)

Добровольчі військові формування України (знані також як Добровольчі батальйони або Добробати) - військові, поліційні та парамілітарні формування, вступ до яких відбувався на добровольчій основі, створені з 2014 року у відповідь на російську агресію з метою захисту територіальної цілісності та суверенітету України.

День українського добровольця відзначається щорічно 14 березня.

Вулиця Січових стрільців (вулиця О.Кошового)

Січові Стрільці — військовий підрозділ Наддніпрянської Армії УНР, сформований у 1917 році початково із українців з Галичини та Буковини, військовополонених з австро-угорської армії.

Перше військове формування Січових стрільців у Наддніпрянщині — Галицько-Буковинський курінь Січових стрільців — було організовано у Києві у листопаді 1917 з українців — галичан та буковинців — російських військовополонених австро-угорської армії, які знаходились в Наддніпрянській Україні та добровільно згодилися захищати Українську Центральну Раду перед наступом більшовиків (командир куреня — сотник Григорій Лисенко). У грудні-січні курінь (батальйон) брав участь у боях під Бахмачем і в Києві, далі захищав уряд УНР під час відступу до Житомира. Наприкінці січня 1918 Галицько-Буковинський курінь Січових стрільців брав участь у придушенні Січневого повстання в Києві.

Вулиця Петра Калнишевського (вулиця Кутузова)

Петро Іванович Калнишевський - Святий Праведний Петро Калнишевський народився 20 червня 1690 / липень 1691 с. Пустовійтівка, Лубенський полк, Гетьманщина (нині Роменський район, Сумська область, Україна). Помер 31 жовтня (13 листопада) 1803 — 112 років, Соловецький монастир, Російська імперія.

П.Калнишевський - останній кошовий отаман Війська Запорозького Низового, видатний український державний, культурний та релігійний діяч. Кавалер Ордену Андрія Первозванного. Політичний в'язень Російської імперії.

Згідно з документами архіву Нової Січі (1734—1775), Калнишевський походив із селянського («мужичого») роду; за іншими відомостями — з українського шляхетського роду Костянтинівської сотні Лубенського полку. Мар'ян Дубецький, у своїй статті «Доля останнього отамана кошового», подає відомості, що Петро Калнишевський походив з Подільського воєводства, та в московських актах був записаний як «подільський шляхтич».

На Січі, куди, за переказами, Калнишевський потрапив ще в юному віці, у 8 років, він пройшов шлях від джури до найвищих посад у Війську Запорозькому. Відзначався своїм розумом та фізичною силою. Був військовим осавулом і відповідав за стан та організацію війська, потім суддею Війська Запорозького Низового (1760). У 1762 р. обраний кошовим отаманом, але того ж року після зустрічі в Москві з царицею Катериною II усунутий із посади. У січні 1765 року всупереч царській волі старшина знову обрала його Кошовим і перебрала на

найвищу державну посаду Січі протягом наступних 10 років (до анексії Війська Запорозького Низового 1775).

За союзницькі дії у російсько-турецькій війні 1768—1774 рр. Військо Запорозьке дістало подяку від цариці. Кошовий отаман у віці 80 років став кавалером найвищого ордену Російської імперії — Андрія Первозванного, йому присвоєно військовий чин генерал-поручника Російської армії.

Вулиця Михайла Вербицького (вулиця Лермонтова)

о. Михайло Михайлович Вербицький — український композитор, хоровий диригент, священник УГКЦ, громадський діяч, автор музики державного гімну України «Ще не вмерла Україна».

Вулиця Леоніда Каденюка (вулиця Ломоносова м. Заводське)

Леонід Костянтинівич Каденюк — український льотчик-випробувач 1-го класу, космонавт, генерал-майор авіації, перший і єдиний астронавт незалежної України, народний депутат України 4-го скликання, Народний Посол України, Герой України, Президент Аерокосмічного товариства України, радник Прем'єр-міністра України та Голови Державного космічного агентства України, Почесний доктор Чернівецького Національного університету імені Ю. Федьковича.

Вулиця Свободи (вулиця Матросова)

Вулиця Івана Мазепи (вулиця Маяковського)

Іван Мазепа (1639 – 1709) - Гетьман Війська Запорозького, Голова козацької держави. Належав до родини відомої правобережної української шляхти.

Іван Мазепа став першим українським гетьманом, який незмінно тримав гетьманську булаву упродовж майже 22 років. Це був період економічного піднесення України-Гетьманщини, піднесення церковно-релігійного життя та культури.

На початку XVIII століття, в умовах Північної війни (1700—1721), гетьман Іван Мазепа в союзі з польським королем Станіславом Лещинським та шведським королем Карлом XII здійснив спробу реалізувати свій військово-політичний проект, метою якого був вихід з-під протекторату Московської держави і утворення на українських землях незалежної держави.

Освічена людина, Мазепа знав кілька іноземних мов, опікувався навчальними Зкладами, сприяв книговидавництву. Коштом Івана Мазепи було збудовано, реставровано та оздоблено велику кількість церковних та громадських споруд.

Вул. Дмитра Яворницького (вулиця Мічуріна)

Яворницький Д.І. – український історик, археолог, етнограф, фольклорист, лексикограф, письменник, найвідоміший дослідник історії українського козацтва, академік ВУАН, музеєзнавець. Один з перших, хто детально вивчив всю історію запорізького козацтва та історію дніпровських порогів.

Вул. Володимира Івасюка (вулиця О.Невського)

Івасюк В.М. (народився 4 березня 1949, Кіцмань, Чернівецька область - помер 24/27 квітня 1979, Брюховицький ліс під Львовом) – Герой України, український композитор, поет, музикант, автор музики для оркестрового виконання та естрадних пісень, найвідоміші з яких «Червона рута», «Водограй», «Я піду в далекі гори», «Пісня буде поміж нас» й інших.

Він був одним з найпопулярніших композиторів у Радянському Союзі, але навідріз відмовлявся писати музику до російських текстів, вважаючи себе українським композитором.

Відповідно до неофіційної версії, смерть Івасюка – це вбивство, здійснене органами КДБ за наказом вищого керівництва СРСР.

Вулиця Івана Миколайчука (вулиця Пушкіна)

Іван Васильович Миколайчук - український кіноактор, кінорежисер, сценарист. Лауреат Шевченківської премії 1988 року (посмертно). Зіграв 34 ролі в кіно, написав 9 сценаріїв та має

дві режисерські роботи. В УРСР носив тавро «неблагонадійного». В кіно дебютував ще студентом, в курсовій режисерській роботі Леоніда Осики «Двоє».

Ролі молодого Тараса Шевченка у фільмі «Сон» та Івана Палійчука у «Тінях забутих предків» принесли Миколайчукові загальне визнання. Кінострічка «Тіні забутих предків» здобула багато радянських та зарубіжних призів та нагород, й була визнана однією з двадцяти найкращих картин світу.

Останньою, незакінченою роботою Івана Миколайчука стали «Небилиці про Івана». У житті цього видатного актора, режисера та сценариста було все, аби стати легендою не лише національного, але й світового кінематографу.

Вулиця Івана Сірка (вулиця Рикова)

Іван Сірко (1610р. – 1680р.) – український полководець, подільський шляхтич, козацький ватажок, кальницький полковник, легендарний кошовий отаман Запорозької Січі й усього Війська Запорозького Низового.

За свою військову кар'єру провів близько 60 битв, жодного разу не зазнавши поразки. Дванадцять разів Низове товариство обирало Сірко своїм отаманом. Кошовий Іван Сірко мав шалену популярність серед козаків та був відомий далеко за межами України. Герой багатьох українських пісень і казок.

Жоден український гетьман і отаман не здобув стільки перемог над кримсько-татарськими і турецькими ордами, як кошовий Іван Сірко, за що отримав безмежну любов та визнання сучасників. Головною метою своїх походів він ставив визволення співвітчизників з полону Османської Порти та Кримського ханства. Безмежна любов до Батьківщини поєднувалася в ньому з особистою мужністю, хоробрістю та яскравим талантом полководця.

У 1654 році Іван Сірко, разом з полковниками Іваном Богуном, Петром Дорошенком та іншими, які виступали проти підписання Переяславської угоди, і як більшість запорожців, відмовився від присяги московському царю.

Вулиця Петра Дорошенка (вулиця Суворова)

Петро Дорошенко - визначний український військовий, політичний і державний діяч. Гетьман Війська Запорозького Правобережної України (1665—1676), очільник Гетьманщини (1668—1670). Козацький полковник, учасник Хмельниччини та московсько-української війни. Гетьманування, котре припало на добу Руїни, провів у постійних війнах, як з зовнішніми, так і внутрішніми супротивниками.

Ледь не досягши 30 років він стає полковником Прилуцького, а пізніше Черкаського і Чигиринського полків, що входили до війська Б. Хмельницького. Займав високе положення серед оточення гетьмана та вів переговори з польським та шведським урядами. Ще будучи на посаді прилуцького полковника Петро Дорошенко проявив себе як активний учасник російсько – української війни (1658-1659).

Дорошенко був активним противником союзу з Московською державою та в якості чигиринського полковника їздив до Москви для того щоб домогтися скасування деяких пунктів Переяславських статей в 1660 році.

Вулиця Івана Богуна (вулиця Чернишевського)

Іван Богун - український військовий і державний діяч, козацький полководець часів Хмельниччини, полковник подільський, згодом — кальницький і паволоцький.

У 1654 році Богун був у числі противників курсу Хмельницького на союз із Московським царством. Він, разом з Іваном Сірком, Петром Дорошенком та іншими, виступав проти підписання Переяславської угоди, й, не склавши присяги московському цареві, згодом очолив антимосковську старшинську опозицію.

Вулиця Катерини Білокур (вулиця Чехова)

Білокур Катеріна Василівна — українська художниця жанру наївного мистецтва, майстриня народного декоративного живопису. Входить до переліку найвідоміших жінок давньої

та сучасної України. Квіти, намальовані Катериною Білокур, упізнають одразу, бо вони ніби висять у повітрі і випромінюють світло. «Якби ми мали художницю такого рівня майстерності, то змусили б заговорити про неї цілий світ», – сказав про Білокур Пабло Пікассо, якого вважають одним із найвидатніших митців ХХ століття. Між тим, Катерина Білокур, як і всі українські селяни в СРСР, не мала навіть паспорта. Однак сила її таланту була такою, що пробилася навіть крізь «залізну завісу».

Катерина Білокур народилася 7 грудня 1900 року у селянській родині у селі Богданівка на Полтавщині. Тоді село входило до Пирятинського повіту, а зараз належить до Яготинського району Київської області.

Вулиця Ігоря Сікорського (вулиця Чкалова)

Ігор Іванович Сікорський (1889 –1972) — український та американський вчений-авіаконструктор, творець гелікоптерів, засновник всесвітньовідомої вертольотобудівної фірми «Сікорський». Він є автором першого в світі пасажирського літака, першого в світі трансатлантичного гідроплана і першого серійного гелікоптера.

Вулиця Павла Чубинського (вулиця Якубовського)

Павло Чубинський – відомий вчений-етнограф, поет і журналіст, юрист, активний діяч українського національного руху на Правобережній Україні, автор Гімну України.